

[Christophersen.]

der har været til rådighed, dels på grund af det usædvanlig store antal ændringsforslag, som finansudvalget har behandlet. Ikke desto mindre har der været tale om en meget grundig gennemgang af forslaget. Der er da også i den forbindelse grund til at rette en tak dels til formanden for hans kyndige ledelse af arbejdet med finanslovsforslaget, dels til de skiftende ministre for deres beredvillige deltagelse i bistanden til udvalget, dels til — det er måske i virkeligheden den vigtigste, rent praktisk — de mange embedsmænd, som tålmodigt har tilpasset sig skiftende arbejdsmæssige vilkår.

Hvad er der så kommet ud af arbejdet med finanslovsproblemerne? Ja, der er jo kommet et forslag, som for udgiftspolitikens vedkommende er meget lig det, som blev fremsat i slutningen af november. Vi står naturligvis i dag med en lang række ændringsforslag. Nogle af dem ville, hvis de blev gennemført, betyde en væsentlig forøgelse af udgifterne, andre ville, hvis de blev gennemført, føre til drastiske og helt urealistiske nedskæringer. Men det er min vurdering, at de kun i beskedent omfang vil nyde støtte. Derfor tror jeg, at vi, når vi når frem til tredje behandling, kan opfylde hr. Lysholt Hansens forhåbninger om, at regeringen vil få et forslag, som den kan leve med, og som vil vise, at folketinget har været i stand til at følge en ansvarsbevidst linje.

Det er af mange grunde en god udgang på arbejdet med finansloven. Det betyder, at det økonomiske grundlag for skattelettelse bliver sikret, og det er naturligvis noget, som ikke mindst mit parti må lægge afgørende vægt på. Det betyder, at vi nu kan gå videre med besparelspolitikken med henblik på yderligere indkomstskattelettelser. Det er hermed dokumenteret, at hvis der er en politisk vilje til besparelser, så kan de altså også gennemføres.

Den næste runde i udgiftsreformerne må efter vores opfattelse koncentrere sig om ressourcebesparelserne, og det er næppe for tidligt grundigt at forberede arbejdet hermed. Erfaringerne fra det forløbne år viser, at jo tidligere vi kommer i gang, desto lettere er det at nå resultater.

Når vi ved afstemningerne vil stemme imod en række af de mange yderligere spareforslag, der er stillet, er det altså ikke ud-

tryk for, at vi afviser yderligere besparelser, men alene udtryk for, at vi finder, at disse ændringsforslag er for dårligt gennearbejdet og for uigennemtænkt i deres konsekvenser. De er, om jeg så må sige, forkerte løsninger på en række rigtige problemer.

For det tredje betyder udgangen på arbejdet med finanslovsforslaget, at der nu føjes et vigtigt led til den nødvendige økonomiske politik. Det er jo især vigtigt, fordi vi på andre punkter endnu ikke har fået den økonomiske politik sådan udformet, at vi kan føle os helt trygge ved det. Naturligvis har venstre været tilfreds med, at det er lykkedes at forhindre udbruddet af en omfattende konflikt på arbejdsmarkedet, at tilvejebringe to års fred på arbejdsmarkedet. På den anden side har jeg jo tidligere givet udtryk for, at det jo desværre ikke i den forbindelse lykkedes at få gennemført en virkelig omkostningspolitik. Det var beklageligt. Vi beklager det i særlig grad, fordi vi tror, at virkningerne heraf bl. a. vil være, at vi også i 1975 vil få vanskelige konkurrencevilkår, at muligheden for at gøre en effektiv indsats over for ledigheden vil blive vanskeligere, end den havde behovet at være, at muligheden for en fortsat lempelse af pengepolitikken bliver mere beskedent, end den ellers ville have været, og at det bliver vanskeligere at foretage den nødvendige nedbringelse af vores valutaunderskud.

Disse svagheder som konsekvens af, at det ikke lykkedes at tilvejebringe den omkostningspolitik, vi mente var væsentlig, må så opvejes af, at vi på andre områder fører en rigtig økonomisk politik, hvor så udgifts- og skattepolitikken meget naturligt må rykke ind i centrum. Det betyder selvfølgelig, at der stilles særlige krav til den. Der er f. eks. snævre grænser for, hvor betydeligt et underskud på statsfinanserne man kan køre med, der er jo samtidig et behov for, at vi får et sådant perspektiv i den offentlige udgiftspolitik, at der for de kommende år viser sig et fortsat skattelettelsesperspektiv.

Efter disse mere generelle bemærkninger skal jeg så vende mig til de mange ændringsforslag. Jeg vil først sige noget om regeringens forslag. Nu har vi jo her til morgen fået et sæt nye ændringsforslag, som med folketingets samtykke indgår i drøftelserne. Det har været lidt vanskeligt på den korte tid at vurdere rækkevidden og indhol-